

EEN COMPREHENSIVE (UITGEBREIDE) LIJST VAN ABERRANTE ARBITRALE BESLUITEN



ARTSENLAB /EUSTATIA (**HIERNA TE NOEMEN A/E**), MOCHTEN REEDS TIJDENS DE EERSTE SESSIES KENNIS NEMEN VAN ONWEERLEGBAAR ALS PARTIJDIG TE KENMERKEN ACTIES VAN ARBITER mr FJP VEENHOF

A DE ARBITER ONTHOUDT ARTSENLAB HET RECHT OP EEN CONCLUSIE VAN REPLIEK

Het standpunt van de wederpartij (de conclusie van antwoord) is niet in een voorafgaande zitting besproken. Hun (op schrift gestelde) conclusie van antwoord werd gekenmerkt door groteske onwaarheden, waarvan A/E terecht meenden het recht te hebben deze via een conclusie van repliek recht te zetten.

Een conclusie van repliek is een erkend onderdeel van het procesrecht, waar ook in een arbitrageprocedure een beroep op gedaan kan worden.

Nadat Eustatia kennis had genomen van de door talrijke onwaarheden gekenmerkte conclusie van antwoord heeft hij mr Bonapart gevraagd naar de uiterste datum voor het indienen van een conclusie van repliek.

Eustatia schreef op 16 juni 2010 mr Veenhof een brief(PRODUCTIE 1A) na door mr Bonapart te zijn geadviseerd zelf contact op te nemen met mr Veenhof .

Het antwoord van mr Veenhof was negatief : vide mail mr Veenhof 16 juni 2010 (PRODUCTIE 1B) .

Eustatia blijft gezien de talrijke zelfs bizarre leugens in de conclusie van antwoord ongerust en schrijft Bonapart een brief met verzoek zich te beraden de arbiter toch te benaderen(Productie 1C). Bonapart vond dit niet nodig. Eustatia blijft echter zodanig ongerust dat hij zich wederom rechtstreeks tot de arbiter wendt met een uiting van ongerustheid (brief d.d. 16 juni 2010, PRODUCTIE 1D).

Eustatia maakt zich met name zorgen over beweringen van de wederpartij dat zij namens Artsenlab betalingen zouden hebben verricht hetgeen financieel technisch niet mogelijk is, daar Eustatia de enige aandeelhouder is van Artsenlab.

Op deze brief is niet door mr Veenhof gereageerd

De arbiter blijkt echter **tot verbijstering van Eustatia**, ondanks zijn correspondentie waaruit oprechte onrust blijkt, in zijn tussenvonnissen van september 2010, de valse bescheiden van de wederpartij tot het merendeel van de inhoud van zijn eerste tussenvonnissen te hebben gemaakt.

Daarbij werden ook de betalingen die z.g. namens Artsenlab door de wederpartij zouden zijn verricht, *met ontkenning van de brief van Eustatia*, in het tussenvonnissen opgenomen.

De arbiter heeft de gevraagde voorziening (conclusie van repliek) geweigerd omdat hij in zijn partijdige opstelling, in het ontbreken van een repliek een gereede kans zag, slechts de door de wederpartij in hun conclusie van antwoord verwoorde leugenachtige verklaringen in zijn tussenvonnissen op te nemen.

Het doelbewust aan A/E weigeren van een conclusie van repliek stelde de arbiter in staat de door de wederpartij geponeerde groteske stellingen *as such* over te nemen.

Een van de aansprekende voorbeelden daarvan is het door de arbiter kritiekloos overnemen van het op een rapport van de later uit zijn functie gezette accountant Terry Hernandez gebaseerde stelling, dat de cliënten van mr Diaz Artsenlab niets verschuldigd waren (PRODUKTIE 2). Een van de standpunten, waarop de arbiter op grond van het deskundigenrapport terug heeft *moeten* komen.

Het tussenvonnissen werd gekenmerkt door tal van OPZICHTIG foute besluiten, die later aan de orde komen, maar **waarvan de arbiter later niet bereid was op terug te komen.**

De arbiter heeft door de weigering Artsenlab de conclusie van repliek toe te staan het grondprincipe van hoor en wederhoor geschonden en daardoor voor de tegenpartij de mogelijkheid geschapen niet op waarheid berustende bescheiden aan te reiken waarover Artsenlab zich niet heeft kunnen uitlaten.

Het aan de tegenpartij toestaan stukken in het arbitrageproces te introduceren waarbij Artsenlab de mogelijkheid werd onthouden zich over deze bescheiden uit te laten is des te verwonderlijk daar de arbiter via de hem aangereikte HOOFDSTUK I INLEIDING EN VOORGESCHIEDENIS gewezen is op door de

wederpartij gepleegde onrechtmatige daden waarvoor enkele van de door mr Diaz vertegenwoordigde partij misleide organisaties zich schriftelijk t.a.v. Artsenlab hebben verontschuldigd (3) .

Men mag veronderstellen dat een arbiter die in de hem door Artsenlab aangereikte stukken geconfronteerd is met **concrete** voorbeelden van manipulatie van statuten, van meerdere daden van identity theft, van pogingen tot oplichting en daadwerkelijke oplichting, op zijn minst enig twijfel zou koesteren aan het waarheidsgehalte van de door deze partij ingebrachte stellingen.

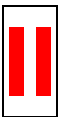
Men kan op grond hiervan zondermeer stellen dat we te doen hebben met een door en door partijdige en foute arbiter; een arbiter die voor het onderbouwen van zijn foute besluiten doelbewust gebruik maakt van door de tegenpartij aangereikte gemanipuleerde data, dan wel door zich hiervoor te beroepen op het mediatierapport (sic !) .

B

De arbiter legt reeds aan het begin van het arbitrageproces aan Artsenlab de bizarre eis op dat een onderzoek naar de *achtergronden van de opzegging* geen deel zal uitmaken van het arbitrageproces.

Hierdoor werd bereikt dat de door Artsenlab aangedragen voorbeelden van manipulatie van de statuten en de talrijke wandaden waaraan de tegenpartij zich heeft schuldig gemaakt, waaronder manipulatie van de statuten, oplichting en identity theft, niet ter sprake mochten komen. Artsenlab werd daardoor de mogelijkheid onthouden om aan te geven dat er door de door mr Diaz vertegenwoordigde partij welbewust naar haar verwijdering uit de maatschap was toegewerkt.

De arbiter heeft hiermede aangetoond vanaf de start van het arbitrageproces Artsenlab in een t.o.v. de tegenpartij nadelige positie te hebben willen manoeuvreren.



DE ARBITER CITEERT NAAR HARTELUST UIT HET MEDIATIERAPPORT.

De arbiter citeert naar hartenlust uit het mediatierapport.

En dit ondanks het feit dat door Artsenlab nadrukkelijk was aangegeven dat gedurende de mediatie uitdrukkelijk was afgesproken dat al hetgeen in de mediatie werd afgesproken tot het geheim van de mediatie zou behoren en dat met name niets dat in de mediatie door partijen is gesteld, tegen partijen zou kunnen worden gebruikt.

Zou een arbiter die in zijn CV (PRODUKTIE 4) aangeeft sedert 2002 NMI mediator te zijn, dit niet weten?

Het feit dat de arbiter uit het mediatierapport citeert maakt duidelijk dat hij over het mediatierapport beschikt.
Dit is volstrekt ontoelaatbaar!!

Maar het wordt zelfs erger: toen tijdens de behandeling van een wrakingsverzoek tegenover de Geschillencommissie van de AINAA mr Diaz de arbiter dit handelen werd verweten verdedigde Diaz de arbiter door te stellen dat de arbiter niet over het mediatierapport zou hebben beschikt maar dat hij (Diaz) “de arbiter de door de arbiter gebruikte passages zou hebben ingefluisterd”.

De

Geschillencommissie had toen juist moeten handelen door op dat moment onmiddellijk tot wraking te besluiten. De aan verstrengeling van belangen lijdende Geschillencommissie (voorzitter en secretaris Geschillencommissie zijn tevens voorzitter en secretaris AINAA!!) mag dit verweten worden, maar men mag van een assertieve advocaat verwachten dat hij de Geschillencommissie op dat moment tot wraking had moeten **dwingen**.
Het is werkelijk bizar te moeten vaststellen dat deze arbiter tot vier maal toe aan wraking heeft kunnen ontkomen.

Volgens Artsenlab blijkt uit het feit dat in alle vier door haar opgestarte wrakingsprocedures de arbiter met EEN volledig ongeloofwaardig verweer is weggekomen dat in deze zaak daadwerkelijk **de spot is gedreven met elke vorm van rechtszekerheid.**



De arbiter neemt klakkeloos het standpunt van de door de wederpartij ingehuurd toentertijd reeds als onbetrouwbaar bekend staande accountant Terry Hernandez over dat de wederpartij na de betaling aan Artsenlab van NAF 216.136.00, Artsenlab niets meer verschuldigd zouden zijn.

Dit terwijl het bedrag van NAF 216.136.00 gebaseerd is op de door gewezen accountant Terry Hernandez gehanteerde frauduleus tot stand gekomen ruling opgesteld door de een dubieuze reputatie genietende fiscalist mr D Evertsz.

De arbiter was zelf tot de conclusie gekomen dat deze ruling **niet correct kon zijn en de arbiter besloot op grond daarvan de ruling buiten beschouwing te laten.**

Onze conclusie is dat du moment de arbiter **terecht** besloot, de frauduleuze ruling (met zijn ingebouwde **verlaging** van de inbreng van Artsenlab), buiten beschouwing te laten, hij per se had moeten beseffen dat de door Terry Hernandez namens de wederpartij opgestelde berekening alleen al op grond daarvan persé onjuist moest zijn. De berekening van Terry Hernandez ging nl uit van de door mr Evertsz opgestelde ruling.

Het is evident dat de arbiter bij het omarmen van de berekening van Terry Hernandez, zich **welbewust** door arbitrale partijdigheid, machtsmisbruik en corruptie heeft laten leiden.

Hoe zeer de arbiter zich in deze heeft vergalopperd moge blijken uit het arbitrale eindvonnis waarin de arbiter ondanks alle arbitrale manipulaties waaraan hij zich voordien heeft overgegeven, er domweg niet om heen kon de door mr Diaz vertegenwoordigde partij op te dragen om aan Artsenlab een aanzienlijk hoger bedrag uit te keren dan de

NAF 216.136.00 dat de wederpartij gesteld had aan Artsenlab verschuldigd te zijn.

IV

DE ARBITER TRACHT OP ALLERLEI MANIEREN TEN GUNSTE VAN DE TEGENPARTIJ AF TE KOMEN VAN DE CLAIM VAN ARTSENLAB OP EEN VERTREKPREMIE

De arbiter heeft steeds met verwijzing naar de statuten Artsenlab het recht ontzegd een vertrekpremie te claimen.

Opmerkelijk omdat Artsenlab voor geen misverstand vatbaar steeds heeft betoogd **niet op basis van enige bepaling in de statuten** het recht op een vertrekpremie te claimen, **maar op basis van het in de statuten ontbrekend verblijfsbeding.**

Door het ontbreken van het verblijfsbeding kan wel het BEDRIJF worden voortgezet, maar niet de MAATSCHAP. Handhaving van de maatschap was echter van essentieel belang omdat de maatschap over de vergunning beschikt. In zijn eindvonnis doet de arbiter valselijk voorkomen *alsof het hem nu pas duidelijk is geworden* dat de claim van Artsenlab niet gebaseerd was op enige uit de statuten af te leiden bepaling maar op basis van het ontbrekend verblijfsbeding. Dit terwijl dit in alle stukken is benadrukt en met name in het bij het begin van de arbitrage aan de arbiter ter hand gestelde **HOOFDSTUK XIV AFKOOPSOM/VERTREKPREMIE** waarvan de ontvangst door de arbiter is bevestigd.

De arbiter maakt gebruik van een leugen (*niet eerder op de hoogte te zijn geweest*) om zijn foute door partijdigheid bepaalde standpunten te dekken. De bochten waarin de arbiter zich moet wringen om te doen voorkomen alsof hij te goeder trouw is, worden des te opvallender daar hij als enige jurist en **in strijd met alle deskundige juridische adviezen**, concludeert dat de door mr Diaz vertegenwoordigde partij op grond van de artikelen uit de statuten reeds het recht heeft om de maatschap voort te zetten.

Het HOF kan zelf nagaan dat uit de statuten van de maatschap geen verblijfsbeding kan worden afgeleid.

De arbiter heeft louter en alleen om Dynamic tegemoet te komen tegen alle juridische adviezen ingaande op zijn eentje besloten dat de maatschap zonder medewerking van A/E kan worden voortgezet.

Dit besluit is genomen met geen ander doel dan de wederpartij te accommoderen en A/E te benadelen: Dus een corruptief besluit.

Artsenlab stelt zich dan ook op het standpunt (nog) geen compensatie te hebben gekregen voor haar medewerking aan de door mr Diaz vertegenwoordigde partij om de maatschap te mogen voortzetten.

De inherente tegenspraken in de besluiten van de arbiter blijken uit het feit dat hij eerst bij hoog en laag juist volhield *op basis van teksten uit het mediatierapport* (sic!!) te mogen vaststellen dat A/E erin zou hebben toegestemd de door mr Diaz vertegenwoordigde partij de maatschap om niet (zonder enige compensatie) te laten voortzetten.

Toen dit standpunt niet houdbaar bleek besloot de arbiter door doelbewust gebruik te maken van volledig foute juridische uitgangspunten vast te stellen dat de maatschap ook zonder de medewerking van Artsenlab kon worden voortgezet.

Afgezien van het feit dat citeren uit een mediatierapport ontoelaatbaar is,

is hier bovendien ook sprake van selectief citeren. Het is de arbiter op grond van aan hem overgelegde stukken terdege bekend dat Artsenlab aan haar toestemming voor het voortzetten van de maatschap steeds de eis heeft verbonden van de toekenning van een vertrekpremie.

Het is bepaald merkwaardig dat de arbiter op grond van vermeende data die uit het mediatierapport afkomstig zouden zijn , tot de conclusie komt dat Artsenlab om niet tot voortzetting van de maatschap zou hebben besloten, terwijl de arbiter geacht mag worden te weten dat de mediatie met name op dit onderdeel is mislukt.

De op dit punt door de arbiter gebezigde kronkelredeneringen zijn moeilijk volgbaar zonder willekeur en corruptie als Leitmotiv aan te nemen.



De arbiter heeft ondanks felle protesten van Artsenlab zijn besluit om de door de tegenpartij opgestelde jaarrekeningen 2004-2006 te gebruiken ter bepaling van de good will gehandhaafd en deze in zijn tussenvonnis van september 2010 vastgelegd.

Artsenlab had tijdens de arbitrage evenwel onder overleg van goed onderbouwde bewijsstukken aangetoond dat de betreffende jaarrekeningen door en door gemanipuleerd waren en niet *as such* gebruikt konden worden voor een eerlijke en rechtvaardige bepaling van de good will.

De arbiter ging aanvankelijk mee met de tegenwerpingen van Artsenlab en gebood de door mr Diaz vertegenwoordigde partij, om de grootboeken voor nader onderzoek ter beschikking te stellen. Een opdracht waaraan door de door mr Diaz vertegenwoordigde partij werd voldaan.

Groot was dan ook de verrassing voor Artsenlab dat de arbiter in zijn tussenvonnis van september 2010 de opdracht gaf om ter bepaling van de good will slechts de jaarrekeningen 2004-2006 aan de accountant deskundige aan te bieden.

Dit besluit was des te grotesker daar ter onderbouwing ervan een beroep werd gedaan op “vermeende gedurende de mediatie gemaakte afspraken”.

De arbiter heeft zich na een brief van de aangewezen accountant/ deskundige (PRODUKTIE 5) gedwongen gezien zijn standpunt te herzien (VIDE het tussenvonnis van Januari 2011) .

In welke mate de jaarrekeningen 2004-2006 zijn gemanipuleerd blijkt uit het rapport van de algemeen erkende registeraccountant Drs W Curiel (PRODUKTIE 6).

Men mag veronderstellen dat de arbiter die gedurende vijf jaar als accountant bij de Royal Bank of Canada heeft gewerkt (VIDE PRODUKTIE 4) op zijn minst enige twijfel had mogen koesteren aan de betrouwbaarheid van die jaarrekeningen waarvan niet alleen uit een oogopslag blijkt dat jaarrekening 2005 niet aansluit op jaarrekening 2004 (er is volgens Curiel sprake van een “ gat” van ongeveer NAF 400.000.00), maar waar reeds door het aan de arbiter overhandigde rapport de Paula aanwijzingen waren verstrekt waaruit kon worden afgeleid dat jaarrekening 2004 was gemanipuleerd. De Paula heeft kunnen aantonen dat de door mr Diaz vertegenwoordigde partij, **bewust** foute informatie aan boekhouder TAM CONSULTANTS had doorgegeven. Informatie die moest leiden tot een voor Artsenlab verlaagde bedrag van de winst 2004.

De brieven waarin de betreffende boekhouder toegaf bij het opstellen van de jaarrekening 2004 door de door mr Diaz vertegenwoordigde partij te zijn misleid waren de arbiter bekend (PRODUKTIE 7) !!!!

De arbiter kan daarom geen enkel excuus aanvoeren voor zijn oorspronkelijke opdracht de gemanipuleerde jaarrekeningen 2004-2006 voor de bepaling van de good will te hebben willen hanteren.

Onnodig te stellen dat Artsenlab, door deze interventie waarbij de arbiter nadrukkelijk op de vingers is getikt, zich bij de arbiter niet geliefd heeft gemaakt.

Dit had voor een assertieve advocaat reden te meer moeten zijn om de terugtrekking van de arbiter te bepleiten.

De arbiter blijkt niettemin in **vier** wrakingsprocedures aan wraking te kunnen ontkomen door het aanvoeren van het argument dat het aan de accountant/ deskundige ter bestudering aanbieden van de gemanipuleerde jaarrekeningen, “gebaseerd was op een strategie”.

Volgens Artsenlab blijkt uit het feit dat **in alle vier** door haar opgestarte de arbiter met dit type zotte verweer, heeft kunnen weg komen, dat in deze zaak daadwerkelijk **de spot is gedreven met elke vorm van rechtszekerheid.**



De arbiter voldoet ogenschijnlijk aan de eis van Artsenlab om niet in te gaan op het verzoek van de door mr Diaz vertegenwoordigde partij om bij de bepaling van de good will uit te gaan van z.g. “genormeerde” winsten.

In zijn tussenvonnissen wordt althans hieromtrent niets vermeld.

Artsenlab had tijdens de arbitrage immers nadrukkelijk aangegeven dat het beroep van de door mr Diaz vertegenwoordigde partij om van *genormeerde winsten* uit te gaan, was gebaseerd op frauduleuze data uit de gemanipuleerde APPENDIX I van de statuten, waarin niet alleen frauduleuze informatie ten aanzien van de generator was verwerkt maar ook valselijk gewag wordt gemaakt van een vermeende aan de leden van de door mr Diaz vertegenwoordigde partij toegewezen (ondermaatse) salariering).

Hoe groot was de verrassing voor Artsenlab om tijdens zijn onderhoud met de accountant deskundige over de merkwaardige opdracht van de arbiter om bij de bepaling van de good will erachter te komen dat de arbiter die in zijn tussenvonnissen geen melding had gemaakt van de noodzaak om van genormeerde winsten uit te gaan, in de schriftelijke opdracht aan de accountant stiekem wel degelijk de opdracht had verstrekt om metterdaad van genormeerde winsten uit te gaan.

Na kennis te hebben genomen van deze van een ongehoorde achterbaksheid getuigende arbitrale daad, wist Eustatia/Artsenlab met zekerheid aan de willekeur van een partijdige arbiter te zijn overgeleverd en dat hij bij het ontbreken van voldoende steun van de eigen advocaat, aangewezen was op voornamelijk beperking van de schade.

Het beroep van de wederpartij op normering was gebaseerd op een frauduleuze administratieve ingreep (PRODUKTIE 8).

De drie ex-partners van Eustatia zouden elk maandelijks met NAF 5000.00 in de vorm van vooruitgeschoven winst worden gehonoreerd.

Deze wijze van uitbetaling (uitbetaling op basis van vooruitgeschoven winst) vond plaats op voorstel van de wederpartij zelve . Dit omdat zij als 100% wachtgeld genietende niet op een andere loonlijst mochten voorkomen.

De betrokkenen hebben in de statuten echter frauduleus laten vast stellen dat de F 5000.00 bestond uit NAF 2000.00 vooruitgeschoven winst en NAF 3000.00 salaris. Dit terwijl wel angstvallig werd vermeden deze bedragen in de loonadministratie als salaris te laten vastleggen.

Omdat persé vermeden moest worden met een salaris op een loonlijst voor te komen werd de NAF 3000.00 salaris geadministreerd als “**vooruitgeschoven winst uit arbeid**” (PRODUKTIE 8)

Zij konden zich daardoor bij de arbiter valselijk beroepen op een ondermaatse salariëring.

De bedoeling was om op basis daarvan bij de bepaling van de good will en andere aan Artsenlab uit te keren bedragen zich op basis van een genoten ondermaatse salaris te kunnen beroepen op normering van de winsten, waardoor de aan Artsenlab uit te keren bedragen aanzienlijk lager zouden uitvallen, met zelfs de mogelijkheid van naderend tot NUL.

De arbiter is nadrukkelijk geweest op deze foute ingreep waaraan zelfs de niet voor een leugentje meer of minder terugdeinzende accountant Terry Hernandez niet zijn zegen wilde geven. Want nergens in de boeken kwam het begrip aan de betrokkenen uitbetaalde salaris voor en evenmin kwam het begrip tbv de betrokkenen afgedragen loonbelasting in de boeken voor.

De arbiter gaf aanvankelijk oor te hebben voor de tegenwerpingen van A/E en nam de normering van de winsten niet op in zijn tussenvonnis.

De arbiter vond niettemin een uitweg door “stiekem,” aan de deskundige de schriftelijke opdracht te geven van genormeerde winsten uit te gaan.

Indien dit punt nadere bevestiging behoeft kan de toenmalige auditor van het accountantskantoor van de accountant deskundige, de Heer R. de Dood als getuige worden opgeroepen.



De arbiter volhardt in zijn standpunt dat de good will bepaald moet worden op basis van de drie jaar die de maatschap heeft geduurd. De arbiter blijft bij dit standpunt *ondanks het door drie accountants ondersteunde argument van Artsenlab dat voor een objectieve bepaling van de good will van een onderzoek van de jaarrekeningen over ten minste vijf jaar moet worden uitgegaan (PRODUKTIE 9)*.

De arbiter gaat aan dit door drie accountants gesteunde verzoek van Artsenlab voorbij door te stellen dat volstaan kan worden met een studie over de jaren 2004-2006 , “*omdat de maatschap slechts drie heeft geduurd*”.

Door de arbiter werd echter niet de vraag beantwoord *waaróm* de maatschap slechts drie jaar had geduurd: de achtergrond van de opzegging mocht volgens de arbiter immers geen deel van het arbitrageproces uitmaken.

De arbiter besloot bovendien in tegenstelling tot het advies van de accountant deskundige ook de in het eerste jaar geleden verliezen mee te nemen. De accountant deskundige had dit afgeraden omdat de gebruikte periode voor het onderzoek te kort was en het eerstejaars verlies daardoor te negatief zou uitwerken.

De arbiter doet het in zijn eindvonnis niettemin valselijk en leugenachtig voorkomen alsof de accountant deskundige het met hem eens is dat volstaan kan worden met een boekenonderzoek over slechts drie jaar.

Een bewijsbaar en doelbewust foute bewering daar ook de accountant deskundige zich op het standpunt had gesteld dat onderzoek over meer jaren gewenst was (PRODUKTIE 10)

De arbiter bezondigt zich in deze aan het vervalsen van het door de accountant deskundige ingenomen standpunt.

De arbiter gaat in zijn benadering van de financiële aspecten tevens **bewust** voorbij aan het feit dat Artsenlab als de enige kapitaalkrachtige partner de eindverantwoordelijke is geweest voor de financiële gevolgen van een eventueel mislukken van de maatschap.

Om als ACCOUNTANT ZIJNDE het advies van vier accountants te negeren, die allen pleiten voor een onderzoek dat een langere duur dan de door de arbiter voorgestane periode van drie jaar beslaat, is meer dan louter partijdigheid. Zeker als de arbiter in zijn eindvonnis doet voorkomen alsof de accountant deskundige het in deze met hem eens is.

De arbiter overschrijdt hier de grenzen en komt op het terrein waar sprake is van misleiding en fraude.

IX

Nadat de poging van de arbiter de aan Artsenlab uit te keren bedragen te verlagen door

A Opdracht te geven bij de studie door de deskundige uit te gaan van gecorrumpeerde jaarrekeningen door de interventie van A/E is mislukt en

B Opdracht te geven om bij de studie door de deskundige uit te gaan van genormeerde winsten door de zelfde actie van A/E is mislukt

BOEKT DE ARBITER TOCH HET GEWENTE RESULTAAT

C Om Eustatia de vertrekpremie te onthouden wordt tegen alle adviezen en standpunten van erkende juristen die met verwijzing naar de statuten stellen dat de maatschap geen verblijfsbeding heeft, maakt de arbiter in zijn eindvonnis gebruik van een voor elke jurist foute overweging om aan te geven dat de maatschap weldegelijk een verblijfsbeding heeft, waardoor hij alsnog Eustatia de vertrekpremie kan onthouden.

We verkeren hier op het grensgebied van partijdigheid en machtsmisbruik/ corruptie. De arbiter is in zijn partijdige arbitrale actie geslaagd.

D Doordat de arbiter ondanks het advies van vier accountants bij de studie ter bepaling van o.a. *de goodwill uit te gaan van tenminste 5 jaar, besloot slechts drie jaar te hanteren* was een door de accountant/ deskundige berekend lager bedrag van de good will hiervan het gevolg.

De arbiter besloot van drie jaar uit te gaan “ omdat de maatschap slechts drie jaar heeft geduurd”. Daarbij wordt tevens geen rekening gehouden met het feit dat de betrokkenen het na drie jaar uit de maatschap zetten van Eustatia hebben bewerkstelligd. Arbitrale actie **GELUKT**

E De arbiter zette de kroon op het werk door niet alleen het deskundigenrapport waarin aan de eis van de arbiter was voldaan om slechts van drie jaar uit te gaan te verwerpen, maar de arbiter besloot vervolgens het door de accountant deskundige berekend bedrag der good will met maar liefst 70% te verlagen, waarbij wederom doelbewust gebruik is gemaakt van data verschaft door de notoir als onbetrouwbaar bekend staande accountant Terry Hernandez.

Dezelfde Terry Hernandez die in een eerder rapport had vastgesteld dat de cliënten van mr Diaz Artsenlab niets meer verschuldigd waren.

Een standpunt dat door de arbiter werd overgenomen, maar die hij op grond van het deskundigen rapport gedwongen was los te laten .

SAMENVATTEND : DEZE PARTIJDIGE ARBITER IS VERANTWOORDELIJK VOOR HET AAN ARTSENLAB ONTHOUDEN VAN EEN BEHOORLIJK BEDRAG .

a) Het door accountants op goede gronden gebaseerde voorstel om bij de bepaling van de good will van een studie van de jaarrekening

- over vijf jaar uit te gaan werd door de arbiter verworpen door van slechts drie jaar uit te gaan
- b) Door de arbiter werd bovendien doelbewust de aanloopverliezen in zijn berekening opgenomen ; dit ingaande tegen het advies van de accountant deskundige
- c) De arbiter onthoudt Artsenlab op foute gronden een vertrekpremie
- d) De door de deskundigen berekende goed will wordt met 70% verlaagd.

ACTIE BENADELING ARTSENLAB GESLAAGD.



De arbiter stelt in zijn eindvonnis dat hem *van enig onrechtmatig handelen tijdens de door mr Diaz vertegenwoordigde partij niet is gebleken*. Dit is opmerkelijk daar de arbiter op de hoogte is van het feit dat de cliënten van mr Diaz de statuten hebben gemanipuleerd in een poging het ontvreemden van een generator ter waarde van NAF 50.000.00 te faciliteren. De arbiter heeft zich door de overvloed aan bewijsmateriaal weliswaar gedwongen gezien deze wandaad te corrigeren en de betrokkenen te veroordelen tot het betalen van de verschuldigde NAF 50.000.00, maar gebruikte bij zijn overwegingen echter zodanig verhullende taal dat hij het veeleer deed voorkomen alsof er met betrekking tot de generator slechts sprake was van een semantisch dispuut over huur, rente en overname in plaats van een ordinaire poging tot oplichting.

De arbiter heeft tevens verzuimd vast te stellen dat hier sprake was van een klip en klare voorbeeld van manipulatie van statuten.

De arbiter is eveneens op de hoogte van het rechterlijk vonnis TELEFOONCENTRALE (**PRODUKTIE 11A**).

De door mr Diaz vertegenwoordigde partij hebben valselijk tegenover de rechter getracht duidelijk te maken dat zij terecht de telefooncentrale van Artsenlab uit haar behuizing hebben gesloopt en naar hun nieuwe behuizing hebben versleept.

De vordering van de door mr Diaz vertegenwoordigde partij werd door de rechter afgewezen.

Maar ook in deze tracht de arbiter in verhullende taal het te doen voorkomen alsof er slechts sprake was van een misverstand (**PRODUKTIE 11B**).

De arbiter gaat daarna zover de cliënten van mr Diaz eigenlijk gelijk te geven in hun claim zich de centrale te hebben toegeëigend, omdat hij in tegenstelling tot het gerecht het met de cliënten van mr Diaz eens is, dat zij ALLES van Artsenlab mochten meenemen.

Ze mochten van de arbiter in weer een van zijn niet te volgen besluiten de telefooncentrale behouden tegen betaling van 10 % van de waarde van het bedrag dat door Artsenlab moest worden uitgegeven om een nieuwe centrale aan te laten leggen .

De arbiter is voorts middels Hoofdstuk I VOORGESCHIEDENIS blz. 20 (PRODUKTIE 12). gewezen op een lijst van de door de cliënten van mr Diaz gepleegde wandaden waaronder voorbeelden van identity theft, oplichting, valsheid in geschrifte en manipulatie van de statuten.

De arbiter is op de hoogte van brieven van de nutsbedrijven die zich bij Artsenlab verontschuldigen voor het feit dat zij zich door de cliënten van mr Diaz hebben laten misleiden en ten onrechte voor Artsenlab nadelige acties hebben ondernomen (PRODUKTIE 3).

De arbiter heeft met slechts de opmerking “DOOR DE VERZEKERING VERGOED” gereageerd op de diefstal van een rolluikmotor waarbij de verzekering had vastgesteld dat in deze sprake was van een inside job (lees: de diefstal is gepleegd óf door de cliënten van mr Diaz zelve of door onder hun verantwoordelijkheid zich in het gebouw ophoudende personen) . Alhoewel de verzekeraar niet verplicht is de schade te vergoeden bij een schade zonder enige teken van braak, heeft de verzekeraar wederom haar good will getoond door wederom de zoveelste door de cliënten van mr Diaz aan het gebouw van Artsenlab aangerichte schade (deels) te vergoeden. De verzekeraar toonde daarmee veel meer begrip voor de geplaagde Eustatia dan de arbiter, die van de politierapporten op de hoogte was, maar slechts belang had bij de verdediging van de belangen van de cliënten van mr Diaz.

Een arbiter die op de hoogte is van de wandaden van deze lieden die zich opzichtig aan oplichting en andere wandaden hebben schuldig gemaakt, maar deze wandaden toedekt met de opmerking *dat er door hem niets is geconstateerd dat wijst op enig door de betrokkenen gepleegde onrechtmatige daad*, plaatst zich feitelijk op het zelfde niveau als de door hem in bescherming genomen oplichters.



De arbiter keurde het goed dat de cliënten van mr Diaz **onroerende goederen (!!!!)** zoals o.a. met stalen bouten aan wand en vloeren bevestigde laboratoriumtafels en kasten, op de maat van de ramen van het gebouw van Artsenlab gefabriceerde gordijnlamellen sloopten om naar hun nieuwe behuizing te verslepen . Hij keurde het goed dat de cliënten van mr Diaz zich meester maakten van de persoonlijke eigendommen van Eustatia.

Op de protesten van Artsenlab tegen deze diefstal van aan het gebouw van Artsenlab behorende onroerende goederen en persoonlijke bezittingen werd dan ook niet door de arbiter gereageerd.

Om deze voorbeelden van diefstal te kunnen legitimeren deed de arbiter een beroep op het feit dat Eustatia door het tekenen van de gemanipuleerde statuten *aan de wederpartij het recht zou hebben gegeven zich alles van Artsenlab toe te eigenen.*

Ook het protest van Eustatia die wees op een tegenover notaris mr D Senior afgelegde verklaring van de boekhouder van Artsenlab waarin hij stelde dat de wederpartij een door hem voor een geheel ander doel opgesteld concept inventarislijst misbruikte om zich alle bezittingen van Artsenlab toe te eigenen, was voor de arbiter geen reden voor enige actie (**PRODUKTIE 12A**).

Door het gedogen dat de wederpartij gebruik maakte van een vervalste inventarislijst om zich aldus wederrechtelijk goederen van Artsenlab toe te eigenen, maakte de arbiter zich mede schuldig aan vervalsing en diefstal.

Artsenlab heeft bij meerdere gelegenheden de arbiter trachten te overtuigen van het feit dat de overdracht van de goederen van Artsenlab niet volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek was verlopen en dat op de inventarislijst, welke deel uit maakt van de frauduleuze ruling waarop de door mr Diaz vertegenwoordigde partij zich beriepen om aan te tonen dat **alle** bezittingen van Artsenlab waren overgenomen , ook de generator vermeld stond; een niet te ontkennen aanwijzing voor het vals gebruik van de betreffende inventarislijst en de daaruit voortvloeiende diefstal.

Dat de overdracht niet volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek is verlopen blijkt niet alleen uit de zaak generator maar ook uit de zaak telefoonnummers, telefooncentrale en geluidsinstallatie, alle gevallen waarin de wederpartij zich beriep op de overname van **ALLE** eigendommen van Artsenlab, maar door arbiter (generator) en rechter (telefooncentrale en geluidsinstallatie) werden gecorrigeerd.

Deze vonnissen zijn voldoende bewijs voor de intransparantie, de onduidelijkheid waaraan de overdracht laboreert (**PRODUKTIE 12B**) en zijn dan ook een stevige onderbouwing voor de stelling van Artsenlab:

“dat de overdracht niet volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek was verlopen”, maar dat de cliënten van mr Diaz van die onduidelijkheid gebruik hebben gemaakt om zich alle bezittingen van Artsenlab toe te eigenen.

De verschillende even genoemde omstandigheden hadden bij de arbiter op zijn minst tot gerede twijfel aan de wijze van overdracht moeten leiden. Artsenlab meent dat er te meer reden toe was, daar er in de door de arbiter goedgekeurde overdrachten zich bovendien **onroerende goederen** zoals o.a. met stalen bouten aan wand en vloeren bevestigde laboratoriumtafels en kasten, op de maat van de ramen van Artsenlab gefabriceerde gordijnlamellen en persoonlijke eigendommen van Eustatia bevonden.

XII

In de statuten wordt onder **ACCOUNT RECEIVABLE** (blad 8 of 17 van de addenda bij de statuten) de **contractuele verplichting** van de cliënten van mr Diaz vastgelegd om de betaalbaarstelling van de achterstallige Artsenlab te verzorgen die Artsenlab vanwege de overdracht van haar administratieve organisatie niet meer zelf kon verzorgen. De weigering van de door mr Diaz vertegenwoordigde partij om de achterstallige rekeningen van Artsenlab te verzorgen **anders dan tegen betaling van NAF 24000.00 (PRODUKTIE 13)** kreeg niet tegenstaande het vastgestelde in de statuten de arbitrale zegen. Een arbitraal besluit dat niet in overeenstemming is met hetgeen in de statuten wordt vermeld en dat bovendien niet spoort met het door de arbiter voorgestane principe van billijkheid en redelijkheid. Het is evident dat de arbiter, DIE NIET ALLEEN GEWEZEN IS OP DE BEPALING IN DE STATUTEN, maar ook geattendeerd is op correspondentie waarin deze overeenkomst wordt bekrachtigd (**PRODUKTIE 14**), zich in deze **welbewust** door arbitrale partijdigheid heeft laten leiden.

XIII

De arbiter negeert alle verzoeken van Artsenlab en van de door Artsenlab ingeschakelde advocaat mr A. Eustatius (**PRODUKTIE 15**) om ook aan de bezwaren van Artsenlab aandacht te besteden. De Arbiter verantwoordt dit optreden met het excuus “niet in correspondentie met partijen te kunnen treden” en “ niet op eerder genomen besluiten terug te kunnen komen”. Daar staat echter tegenover dat de arbiter zeer wel bereid blijkt om prompt op verzoeken van de tegenpartij in te gaan.

Uit de reeks van rechtstreekse correspondentie van de arbiter met mr Diaz (**PRODUKTIE 16**) blijkt dat de stelling dat de arbiter niet in correspondentie met partijen kan treden alleen geldt voor verzoekers.

In deze reeks is met name opvallend de e mail d.d. 3 augustus van mr Diaz aan de arbiter en de e mail d.d. 4 augustus van de arbiter aan de accountant deskundige Drs Vesseur RA. Het blijkt dat de arbiter binnen **één** dag reageert op de e mail van mr Diaz door de deskundige direct een ultimatum te stellen.

De ontevredenheid van Diaz en zijn cliënten m.b.t. het rapport van de deskundige die aan Artsenlab een naar hun mening te hoog bedrag der good will heeft toegekend , heeft zelfs geleid tot het buiten Eustatia om door de arbiter besluiten een extra (ingelaste) arbitrage sessie op Curaçao te organiseren waarvoor buiten Eustatia om met Diaz 26 september 2011 als datum werd geprikt.

Uit alles blijkt dat er een verstandhouding is tussen arbiter en advocaat mr Diaz die voor zijn benoeming tot arbiter heeft zorg gedragen.

Uit de in **PRODUKTIE 16** samengevatte e mail-correspondentie wordt bewijs geleverd voor het feit, dat terwijl elk schriftelijk verzoek van A/E wordt afgedaan met de arbitrale slogan niet in correspondentie met partijen te kunnen treden, mr FJP Veenhof en mr R Diaz wel lustig met elkaar correspondeerden.

XIV

Verzoekers wijzen er op dat terwijl de arbiter direct ingaat op het verzoek van de wederpartij hun klachten te behandelen en daarvoor zelfs bereid is naar Curaçao te reizen voor een, eerder niet geplande op Curaçao te houden extra arbitragesessie, terwijl de arbiter tegelijkertijd weigert de klachten van appellanten (thans verzoekers) in behandeling te nemen.

- Blijkt ook dat de vergadering van 26 september 2011 *geheel buiten appellanten om* (**PRODUKTIE 17**) door de arbiter met de wederpartij is afgesproken en dat slechts één onderwerp in die sessie behandeld zou worden:
- Het op verzoek van de wederpartij ter discussie stellen van de bevindingen van de deskundige en met name het door de deskundige vastgestelde bedrag van de aan appellanten uit te betalen good will, waartegen de wederpartij ernstige bezwaren hadden ingebracht.

Deze episode levert een van de meest solide bewijzen voor de partijdigheid van de arbiter.

Appellanten werden gelast een bijdrage aan de kosten voor de overkomst van de arbiter te leveren.

Appellanten hebben in hun brief van 01 sept (**PRODUKTIE 18**) duidelijk laten **blijken** slechts bereid te zijn aan de kosten bij te dragen, indien ook aan **hún** bezwaren aandacht zou worden besteed en ook háár pijnpunten ter behandeling op de agenda zouden worden geplaatst.

Een niet meer dan logische voorwaarde.

De weigering van **A/E** aan de betaling voor de overkomst van de arbiter bij te dragen, tenzij aan hun gerechtvaardigde voorwaarden tegemoet werd gekomen, vermocht geen wijziging te brengen in het standpunt van arbiter mr FJP Veenhof.

Mr Veenhof volhardde in zijn houding slechts gehoor te geven aan klachten van de cliënten van mr Diaz en besluit het advies van de adviseur van de wederpartij, *de inmiddels geroyeerde accountant Terry Hernandez*, op te volgen door het bedrag, dat door de deskundige voor de good will was vastgesteld met maar liefst **70%** (zeventig procent) te verlagen.

Dat Terry Hernandez aan de wieg staat van het bizarre arbitrale besluit de door de **accountant deskundige** bepaalde good will met maar liefst 70% te verlagen is duidelijk . Hij is de accountant die eerder verantwoordelijk is geweest voor het door de arbiter overnemen van zijn advies Artsenlab niets meer dan het reeds uitbetaalde bedrag ad NAF 216000.00 uit te betalen (**PRODUKTIE 2**) .

Daar de naam Terry Hernandez in de periode september 2011 al ernstig besmet was moest zijn bijdrage aan de door de arbiter over te nemen adviezen zo veel mogelijk verhuld blijven.

Maar niet ontkend kan worden dat het de bedoeling was dat **hij** in de buiten Eustatia om geplande vergadering van 26 september 2011 het woord zou voeren.

Boekhouder Winklaar die verhullend als “alibi“ wordt opgevoerd, mist ten ene male het niveau om zich met accountants te kunnen verstaan en heeft zich in deze procedure dan ook niet een maal vertoond.

Nadat het de arbiter niet was gelukt om het aan appellanten toekomende bedrag zo veel mogelijk te verlagen door de deskundige op te dragen voor zijn studie gebruik te maken van gecorrumpeerde jaarrekeningen en van genormeerde winsten, werd zijn doel nu wél bereikt.

De stelling van de wrakende instanties als zou uit de tekst van de agenda kunnen worden afgeleid, dat beide partijen in de gelegenheid waren gesteld ter zitting opmerkingen te maken, vragen te stellen en een slotconclusie te verwoorden kan effectief onderuit worden gehaald:

De agenda voor de extra ingelaste sessie was slechts bedoeld ter behandeling van *het rapport van de deskundige*, waarbij zoals eerder aangegeven het de expliciete bedoeling van de arbiter was, dat partijen (uitsluitend) vragen zouden stellen, *die betrekking hebben op het deskundigenrapport (PRODUKTIE 19)*. De arbiter heeft niet alleen hardnekkig geweigerd op de voorwaarde van Eustatia voor medewerking aan de extra sessie in te gaan , maar de arbiter benadrukt zelf in zijn eindvonnis niet bereid te zijn geweest op eerder ingenomen standpunten terug te komen, dus echt niet van plan te zijn geweest aan de door appellanten vermelde pijnpunten aandacht te besteden.

Dit is te meer opmerkelijk, daar in het 2^e wrakingproces waarin, ofschoon zeer ten onrechte, door rechter mr Beukenhorst werd vastgesteld, dat hij bij mr Veenhof zelfs niet de SCHIJN van partijdigheid heeft kunnen waarnemen, hij de arbiter wel ter overweging gaf:

Rechter mr Beukenhorst:

“dat weliswaar de (scheids)rechter aan uitdrukkelijk en zonder voorbehoud gegeven beslissingen in beginsel gebonden is in het verdere verloop van het geding, maar dat eisen van een goede procesorde met zich meebrengen, dat de (scheids)rechter aan wie is gebleken, dat een eerdere door hem gegeven eindbeslissing berust op een onjuiste juridische of feitelijke grondslag, bevoegd is om over te gaan tot heroverweging van die beslissing ten einde te voorkomen dat hij op een ondeugdelijke grondslag een einduitspraak zou doen”.

Mr F Veenhof, die van deze uitspraak in kennis is gesteld heeft zich niets van het advies van rechter Beukenhorst aangetrokken. Zijn enige doel was de cliënten van mr Diaz zoveel mogelijk te bevoordelen.



In een door boekhouder Percy de Paula opgemaakt verslag dat onder de benaming Rapport de Paula aan de arbiter is gepresenteerd, wordt middels een eenvoudig rekensommetje melding gemaakt van het feit dat de cliënten van mr

Diaz in 2004 ten nadele van Artsenlab en tegen het in de statuten gestelde, zich zelve een hogere overwinst hebben toebedeeld dan Artsenlab.

Accountant Curiel bevestigt in zijn rapport de bevindingen (lees: het eenvoudig rekensommetje) van de Paula. De bevindingen van de Paula worden later ook door de aangewezen accountant deskundige bevestigd.

De arbiter stelt echter dat er m.b.t. het rapport de Paula sprake zou zijn van “niet voldoende gemotiveerd zijn” en vindt daarin aanleiding om het rekensommetje van de Paula naar de prullenmand te verwijzen waarmede hij de overbedeling van de door mr Diaz vertegenwoordigde partij voor gedekt verklaart.

Zou een arbiter die gedurende vijf jaar accountant is geweest bij de Royal Bank of Canada het op VSBO niveau-rekensommetje van de Paula niet hebben kunnen narekenen?

XVI

De door mr Diaz vertegenwoordigde partij hebben het pand later verlaten dan de afgesproken datum. Artsenlab claimt, in deze gesteund door een advies van het advocatenkantoor van Eps Kunneman van Doorne, dat voor de periode van langer verblijf in het gehuurd pand huur moet worden betaald.

De arbiter wijst de claim van Artsenlab zonder enige onderbouwing af waardoor de cliënten van mr Diaz ten onrechte vrij gepleit worden van enig huurschuld. Het is evident dat de arbiter zich in deze **welbewust** door arbitrale partijdigheid heeft laten leiden.

XVII

In de aan Artsenlab/ Eustatia gerichte brief dd 13 december 2011 (**PRODUKTIE 20**) beweert de arbiter valselijk nooit door Artsenlab te zijn benaderd met het verzoek ook aan zijn pijnpunten aandacht te besteden. Deze reactie berust evenals de andere in deze brief vastgelegde beweringen op een flagrante leugen, welke helaas door de wrakende instantie is gebruikt om de gevraagde wraking af te wijzen;

Eustatia heeft zich bij meerdere gelegenheden zowel direct als indirect tot de arbiter gewend met verzoek zijn foute conclusies te willen heroverwegen. De weigering van Eustatia mee te werken aan de op 26 september 2011 overkomst naar Curaçao tenzij ook de pijnpunten van A/E op de agenda zouden worden vermeld is daar wel het meest sprekend voorbeeld van. Dit door Eustatia ingenomen standpunt dat o.a. in zijn brief van 1 september 2011 (PRODUKTIE 18) is vastgelegd, kan de arbiter niet zijn ontgaan:
HET WAS IMMERS REDEN VOOR DE WEIGERACHTIGE ARBITER OM VAN DE REIS NAAR CURAÇAO AF TE ZIEN.



De arbiter heeft de cliënten van mr Diaz toegestaan een rapport van Ir W Juliana in te brengen waarvan Eustatia pas gedurende de arbitrage (2010) voor het eerst kennis heeft kunnen nemen maar die wel gaat over de staat waarin De door mr Diaz vertegenwoordigde partij bij het verlaten van het gebouw van Artsenlab, deze in 2009 zou hebben achtergelaten.

Van dit rapport, dat zonder dat Eustatia bij de opname aanwezig was is opgesteld, kan worden gesteld dat het door talrijke tegenspraken wordt gekenmerkt. Tegenspraken die door Eustatia uitgebreid zijn belicht. Zo wordt van de luchtkoelingsapparaten gesteld dat zij alle goed functioneren terwijl er een rapport aanwezig is van GOMPERS COOLING waarin mbt de luchtkoeling juist het tegendeel wordt beweerd. De door mr Diaz vertegenwoordigde partij geven zelf toe dat zij bij vertrek een defecte airco hebben teruggeplaatst en de functionerende airco hebben meegenomen.

Ook het rapport dat door andere deskundigen is opgesteld m.b.t. de staat van het gebouw bij het verlaten door de cliënten van mr Diaz worden door de arbiter achteloos opzijgezet.

Tegenover het in verschillende opzichten dubieuze rapport Juliana staat het door Artsenlab gepresenteerd rapport waarin het bekende makelaarskantoor Caresto en andere deskundigen de staat beschrijven waarin Artsenlab het gebouw bij de eerste betreding heeft aangetroffen.

De arbiter hanteerde legde het rapport Caresto, waarin de statements van verschillende deskundigen terzijde met als excuus de valse statement dat het

rapport Caresto van vele maanden na het verlaten van het gebouw van Artsenlab zou dateren.



In een ongehoord arbitraal optreden als pseudo administrateur van het arbitrage instituut AINAA draagt de arbiter Artsenlab op om op basis van uiterst dubieuze zo niet ongeloofwaardige argumenten NAF 3000.00 aan de cliënten van mr Diaz uit te keren. VIDE het arbitrale eindvonnis.

Artsenlab is van mening dat hier sprake is van oplichting zijdens de arbiter: Artsenlab had immers eerder na een heftige discussie met de secretaris AINAA over het nog aan de AINAA verschuldigd bedrag het volledige door de AINAA geclaimd bedrag overgemaakt.

Hiermede waren alle volgens de AINAA door Artsenlab nog verschuldigde betalingen voldaan.

Nu meent de arbiter *buiten de AINAA om* maar kennelijk optredend als loco administrateur AINAA, Artsenlab een separate rekening voor de onder de auspiciën van de AINAA gehouden wrakingprocedures te mogen presenteren. Het is niet aan de arbiter *om* onafhankelijk van de AINAA Artsenlab het betalen van een additioneel bedrag aan administratiekosten op te leggen.

Voorts wordt door de arbiter zonder overleg van enig bewijsstuk een rekening aan Artsenlab gepresenteerd voor een niet doorgegangene vliegreis welke zonder enig medeweten van Artsenlab, doch slechts in overleg met de cliënten van mr Diaz, door de arbiter was gepland.

Een sessie waaraan **A/E** bereid waren deel te nemen en aan de kosten daarvan bij te dragen, vermits ook **hún** pijnpunten op de agenda ter behandeling zouden worden geplaatst.

Artsenlab is van mening dat hier sprake is van zowel machtsmisbruik als van fraude en oplichting.

Artsenlab nv
JM Eustatia